

[Simonsen.]

tidligere Tilfælde og Affærer noget efter. Der er ikke noget i Vejen for, at den højtærede Forsvarsminister, hvis det interesserer ham, af mig kan faa Uddrag af dette Brev, men Navnet paa den, der har skrevet det, vil jeg ikke opgive, i hvert Fald ikke før jeg faar Sikkerhed for, at der intet sker med ham, thi det vilde vistnok blive en temmelig sur Historie, hvis jeg her vilde nævne, hvem der har skrevet dette Brev hjem til sine Forældre. Men der er, som sagt, ikke noget i Vejen for, at den højtærede Forsvarsminister kan faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvordan Soldaterne behandles, ogsaa efter hans Reskript. Der nævnes saaledes, at 6 Mand ned ad Staldgangen har maattet levere hundrede Kolbøtter i Træk og hoppe over 25 Heste i eet Køre. Soldaten skrev for Resten, at det var et rent Helvede, og somme Tider faar de nogle grusomme Stroppeture. Der er meddelt mig en Episode i Brevet, som jeg blot lige vil antyde. En Soldat havde gjort Selvmordsforsøg, forsvandt om Middagen og blev fundet hængt, men heldigvis saa tidligt, at han kom paa Hospitalet, og der kom Liv i ham igen. Om det var paa Grund af Øvelserne eller af andre Grunde, tør jeg ikke sige noget om; for det staar der ikke noget om; men jeg synes dog, det kunde være interessant, hvis den højtærede Forsvarsminister vilde forskaaffe sig Oplysning derom og undersøge, om hans velmenende Reskript tages til Følge.

Saa vil jeg lige til Slutning rette et Par Ord til den højtærede Trafikminister; det skal ikke blive meget. Alt, hvad jeg har fremsat af Anmodninger og Henstillinger til den højtærede Minister, blev jo blankt afvist; der er altsaa ikke noget at snakke om; men jeg vil dog gerne sige, at jeg kan ikke begribe, at Statsbanerne saboterer den Rute, der kan bringe Forbindelse mellem Jylland og København to Timer hurtigere end nogen anden. Men det er der altsaa ikke noget at gøre ved. Men hvorfor ikke sige, hvorledes det er? I Virkeligheden er jo Natfarten paa Kalundborg besluttet i Statsbaneledelsen; men man har udsat det, fordi man ikke har villet antage de nødvendige Søfolk dertil, skønt der jo er arbejdsløse Søfolk nok, alt for mange. Men Statsbanerne vil ingen antage; og saa udsætter man Gennemførelsen af denne fornuftige Reform; indtil Lille Bælts Broen er blevet færdig og Færgepersonalet ved Lille Bælts Overfarten bliver overflødig og ledigt; saa vil man supplere Kalundborg-Ruten og indrette Natfart paa den. Saaledes hænger

det jo sammen; hvorfor saa ikke sige det, som det er?

Vilhelm Rasmussen: Det glæder mig, at den højtærede Sundhedsminister nu, selv om det er sent, har sendt et Regnskab, som baade indeholder Driftsregnskab og Statusregnskab for Frugtplantagen ved Sindsygehospitalet ved Nykøbing. Det er mit Haab, at dette Regnskabs Status ikke alene giver fuldt ud gyldige Oplysninger om Anlægsudgifterne, men ogsaa Oplysninger om den Værdi, som Plantagen maa antages at have nu og i Fremtiden efter det overordentlig store Udbytte, som den har givet i de sidste Aar. Dernæst glæder det mig ogsaa af en anden Grund, fordi jeg i selve Fremsendelsen af et nyt Regnskab ser et Vidnesbyrd om, at den højtærede Minister er gaaet i sig selv og har set, at det Pseudoregnskab, han aflagde den 12. November 1927 her, var i høj Grad forkasteligt; og i ganske særlig Grad var de Slutningsbemærkninger, den højtærede Minister gjorde, forkastelige. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse, hvad den højtærede Minister den Gang udtalte som Resultat af sine Overvejelser angaaende denne Plantages Rentabilitet. Han sagde:

„Nykøbing Plantage er fra et almindeligt forretningsmæssigt Synspunkt absolut ikke nogen Gævnstforretning. Det er en Forretning, som i Aarenes Løb har givet et endog betydeligt Underskud; og hvis en mindre Landbruger havde indladt sig paa et Foretagende som dette, er der ingen Tvivl om, at han for længst vilde have været fallit.“

Det er denne Vurdering af Plantagen derude, som efter min Mening var en blodig Uret overfor den dygtige Gartner, der har gjort Arbejdet derude. Det glæder mig, at vi nu faar Regnskabet, og at den højtærede Minister allerede for saa vidt har tilbagetaget sine ældre Udtalelser; idet han forleden udtalte, at Gartneren derude efter hans Mening var en dygtig Mand. (*Sundhedsministeren* [Rubow]: Det udtalte jeg ogsaa i Fjor!). Men saa staar den højtærede Ministers Udtalelser, hvad det personlige angaar, i det slettest mulige Lys til den højtærede Ministers økonomiske Vurdering af Sagen; men det maa jo Ministeren om. Der er nogle, der ikke er bange for at modsig sig selv; og i den Henseende forstaar jeg, at den højtærede Minister indtager en særlig fremragende Stilling.

Derefter vil jeg gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister. Jeg beklager, at den højtærede Minister